

Bilag til bet. o. lovf. om ændr. i forsorgsloven vedr. forøget støtte til børneforsorg.

til støtte til betaling for privat anbragte børn, for hvilke normale plejepenge ikke kan erholdes, således at der som hidtil kan ske private anbringelser i børne- og optagelseshjem i tilfælde, hvor forsørgeren har god grund til at søge at undgå, at et barn inddrages under børneforsorg. Man tillader sig i denne forbindelse at henlede opmærksomheden på, at der er 1600—1700 privat anbragte børn, og at ca. 70 pct. af børnene i de anerkendte spædbørnehjem er privat anbragt — ofte af ugifte mødre, der ved nedsættelse af plejepengene, der ifølge lovforslagets bemærkninger er anslået til 4 kr. pr. dag for spædbørnehjem og børnehjem, får en økonomisk støtte —, og de fleste børne- og optagelseshjem råder ikke over private midler, hvoraf de kan dække det ved nedsættelsen af plejepengene opståede tab. Man henviser herved herom til de indledende bemærkninger til lovforslaget og til betænkningen af 2. februar 1950, side 104.

I lovforslagets § 157, stk. 6, er det foreslået, at kun mindre, almindelige børnehjem fremtidig kan drives for lederens regning, og af de indledende bemærkninger til lovforslaget under II. D., jfr. betænkningen af 2. februar 1950, side 114, fremgår, at man med ordene „mindre, almindelige børnehjem“ mener børnehjem med en normeret belægning på indtil 20 børn. Større børnehjem, der drives for lederens regning, kan kun fortsætte denne driftsform, såfremt socialministeren giver dispensation dertil. Da sådanne dispensationer overfor andre arter af opdragelseshjem efter den nugældende lov af 27. februar 1947 i nogle tilfælde er givet for en kortere årrække, må det befrygtes, at denne bestemmelse vil medføre betydelig usikkerhed og uvished for fremtiden for de nu bestående ca. 30 lederejede børnehjem, hvis ledere har ofret deres arbejde og deres penge på starten og driften af børnehjemmet, og man vil henstille, at man tager det rimelige hensyn til disse mennesker og deres indsats, at der tilsikres de bestående lederejede børnehjem en i loven fastsat ret til at fortsætte som lederejede, indtil den nuværende ejers og leders afgang, hvorved man bemærker, at anerkendelsen vil kunne tages tilbage i tilfælde af uforsvarlige forhold for børnene. Man tillader sig herved at henvise til betænkningen af 2. februar 1950, side 112, hvorefter der i årene 1950—1955 regnes at blive behov for 1100 nye børnehjemspladser, hvorfor man har behov for at bevare disse hjem.

Man tillader sig dernæst at henlede udvalgets opmærksomhed på, at en forbedring af lønningerne indenfor opdragelseshjemmene er påtrængende nødvendig. De nugældende lønninger, der er optrykt i betænkningen af 2. februar 1950, side 226—229, som bilag 10, har været gældende fra den 1. april 1946. Den siden da forløbne tid har vist, at lønningerne til børneforsorgens læreruddannede personale er ganske utilfredsstillende. Af medarbejderne i børneforsorgen kræves der en betydelig længere arbejdstid end af folkeskolens lærere. Man har forgæves søgt at få fastsat en arbejdstidsbegrænsning, men har ikke kunnet nå længere end, at man søger at gøre en arbejdsuge på 54 timer mulig. Dertil kommer, at medarbejderne ved institutionerne bor på disse, hvorfor de også udover tjenestetiden har børnene omkring sig. De kan ikke som andre borgere i fritiden lukke deres dør for arbejdet.

Endvidere er der for børneforsorgens medarbejdere ingen adgang til ekstraindtægter, således som tilfældet er for folkeskolens lærere ved aftenskoler, ved arbejde som kirkesangere, organist o. lign., og det inspektionstillæg, der for den højeste lønningsklasse udgør 480 kr. årlig, som ydes ved opdragelseshjemmene, er ganske utilstrækkelig erstatning for adgangen til ekstraindtægter. Som følge heraf har det vist sig, at børneforsorgen ikke kan konkurrere med folkeskolen om de dygtige unge lærere. Der er altfor få unge lærere, der søger ind i børneforsorgen, og gør de det, forlader de ofte arbejdet efter kort tids forløb. Derfor kæmper opdragelseshjemmene, der giver eleverne skoleundervisning, en fortvivlet kamp for at få og fastholde lærere, idet den stadige skiften og ledighed i en eller flere lærerstillinger giver en mangel på stabilitet i arbejdet, som er til ubodelig skade for børnene, der ofte ved anbringelsen har meget mangelfulde skolekundskaber. Ved en af fællesrådet og sammenslutningen foretagen undersøgelse viste det sig, at der pr. 1. november 1948 ved 32 skole-, ungdoms- og fredeshjem manglede 27 normerede medarbejdere. Ved 59 børnehjem for børn i alderen over 2 år manglede 29 lærere og normerede medarbejdere, ved 14 spædbørnehjem manglede 10 normerede uddannede assistenter og ved 63 optagelses-